

תנועת אנחנו

תנועת אנחנו מובילה הסכמה ישראלית חדשה. בעשורים האחרונים לכידותה של החברה הישראלית הולכת ומתפוררת, משום שהקבוצות התרבותיות היריבות בתוך ישראל מתחזקות זו על חשבון זו, ומשום שקיימות אי הסכמות בנושא הישראלי-פלסטיני. מטרתנו למנוע פיצול חברתי באמצעות מפעלים חברתיים פורצי דרך, ובאמצעות הסדרת המחלוקות בין ישראלים מימין ומשמאל, דתיים וחילונים, יהודים וערבים.

לשם כך, אנו מציעים את התוכנית 'שותפים שווים' המתבססת על עקרון ה-Win-Win: כל הקבוצות הפוליטיות בתוך ישראל תתחזקנה ביחד, כמו גם מדינת ישראל והפלסטינים מבלי שאף צד יפקיר את גורלו בידי האחר. אנו קוראים להקמתה של מדינה פלסטינית נפרדת בקווי 67' עם מיעוט יהודי בטוח, לצד כינונה של חוקה יהודית ודמוקרטית-פדראלית בישראל עם מיעוט פלסטיני מוגדל ושווה זכויות. גישתנו הפדראלית קוראת להקמתן של קהילות חוקתיות שאינן טריטוריאליזם לשירותי דת ותרבות בישראל.

תנועת אנחנו מובילה הסכמה ישראלית חדשה. מטרתנו למנוע פיצול חברתי באמצעות מפעלים חברתיים לשותפות בין קבוצות ישראליות מרוחקות, ובאמצעות הסדרת המחלוקות, המדינית והחוקתית, בין אזרחי ישראל

במצב כיום, מלחמת התרבות בין הקבוצות

הפוליטיות בישראל מתרחבת. במבנה הממשל שלנו מתקיימת הקצאת משאבים מפלה כלפי אזרחים שאינם יהודים, ושרי ממשלה המייצגים ציבור מסוים יכולים לפסול כל תוכנית חינוך, דת ותרבות של ציבור אחר. ישראל גם מחייבת את אזרחיה להינשא במוסדות הדת שלה. מצב זה מרחיק יהודים רבים מהמורשת הלאומית שלהם בשל התנגדותם לכפייה. בדומה לכך רבים בקהילה הפלסטינית בישראל מסרבים לשתף פעולה עם המדינה, כדי להתגונן מכפיית 'הזהות הישראלית' על החברה שלהם. כך קיצונים שרוצים לצופף שורות ולהימנע מפשרות מתחזקים והדמוקרטיה הישראלית נקרעת.

במקביל לכך גם הסכסוך הישראלי-פלסטיני מתמשך על פני שנים רבות, משום שבמאה השנים האחרונות התחזקו הישראלים על חשבון הפלסטינים. שני הצדדים אחראים למצב שנוצר: כדי להקים מדינה יהודית עם רוב יהודי הביאה התנועה הציונית את כל יהודי העולם לארץ ישראל והעניקה להם משאבי קרקע, ביטחון ותרבות. אך בפעולתה זו פגעה התנועה הציונית בקרקעות ובשווקים הפלסטיניים תוך שהפגינה אי אחריות ואחוזה כלפיהם. מנגד, בצד הפלסטיני התקבעה עמדה השוללת את זכות הקמתה של מדינה יהודית, בשל אי הכרה בהיסטוריה הלאומית היהודית. משום כך בתקופת המנדט הבריטי ניצת עימות אלים בין הצדדים.

במהלך השנים נעשו מספר ניסיונות לפתור את הסכסוך הישראלי פלסטיני. עם זאת, העימות לא נעלם מחיינו, בין היתר בשל היעדר פתרון לבעיית הפליטים הפלסטינים משנת 1948, ובשל הכיבוש הישראלי והטרור הפלסטיני בגדה המערבית וברצועת עזה. בעיות אלו מנציחות את התחזקותה של ישראל על חשבון פלסטיין. תהליך השלום

בשנות ה-90' לא ניסה לשנות את מבנה היחסים בין העמים אלא רק לקבוע קו גבול ולהפריד ביניהם, וזו הייתה אחת הסיבות לכישלונם.

רק כשישראל ופלסטין תוכלנה להתחזק ביחד ייווצר האמון שיוביל לפתרון הסכסוך. לשם כך יש ליצור משוואה של שגשוג הדדי המבוסס על הזכויות ההיסטוריות של שני הצדדים, מבלי לדרוש מאף צד להפקיר את גורלו בידי הצד האחר

באמצעות השיטה הפדראלית החדשה שאנו מציעים, יזכו אזרחי ישראל בחירויות פרט מלאות. ללא הכפייה הנהוגה כיום, יבחרו האזרחים את הרצוי להם מהמורשת היהודית וזהותם הלאומית תתחזק. גם הפלסטינים אזרחי ישראל, במסגרת קהילתם החוקתית העצמאית, יעברו תהליך זהה של חיזוק המורשת הלאומית שלהם. הברית הלאומית בין כלל הקהילות החוקתיות תתלכד לזהות אזרחית ישראלית משותפת.

מחוץ לישראל, רק כשישראל ופלסטין תוכלנה להתחזק ביחד ייווצר האמון שיוביל לפתרון הסכסוך. לשם כך יש ליצור משוואה של שגשוג הדדי המבוסס על הזכויות ההיסטוריות של שני הצדדים, מבלי לדרוש מאף צד להפקיר את גורלו בידי הצד האחר.

לכן אנו מציעים תהליך חברתי ומדיני שיאריך יובל שנים: לצד ישראל תוקם מדינה פלסטינית נפרדת בקווי ה-67'. הממשלה הפלסטינית תאפשר לאזרחי ישראל המתגוררים בגדה המערבית לבחור אם להתפנות או להישאר בביתם, כאזרחים שווי זכויות וחובות עם אוטונומיה יהודית תחת החוק הפלסטיני. ישראל מצידה תשלם פיצויים למתיישבים שיפוננו או יבחרו לעזוב את בתיהם.

האחריות הביטחונית תעבור לידי הפלסטינים, אך צה"ל יישאר בהגנה ההיקפית המצומצמת של ההתנחלויות. עילה מבוססת לאיום מכל סוג שהוא לשלום אזרחי ישראל, תאפשר כניסה עצמאית של צה"ל לכל שאר שטחי המדינה הפלסטינית לזמנים קצובים חוזרים ונשנים בפיקוח בינלאומי. לאחר תקופת מבחן ובהתאם למצב שיווצר, ייסוג צה"ל ויורשה להיכנס לשטח רק במצב חירום.

ישראל תכיר בזכות השיבה הפלסטינית וכל פליט יהא רשאי לבחור האם לקבל את חוקי ישראל ומרותה ולהמתין לתורו כדי להתאזרח בה, או לעבור למדינה הפלסטינית

משום כך אנו מציעים

בתוך ישראל, כל קבוצת אזרחים ואזרחיות שתמנה 6% ומעלה מכלל האוכלוסייה, תוכל לייסד קהילה חוקתית עצמאית ללא סמכויות טריטוריאליות, שתעניק לחבריה שירותי דת ותרבות. שירותים אלו יכללו את כל מוסדות הדת והתרבות המוכרים, לצד החינוך הפורמאלי במקצועות ההיסטוריה, התנ"ך, הספרות, שעות החינוך בבתי הספר וכן החינוך הבלתי פורמאלי.

הממשל הפדראלי המרכזי יהיה אמון על כל שאר פעולותיה של הממשלה, כגון בריאות, שיטור, תחבורה, ביטחון, רווחה ויחסי חוץ, וסמליו הממלכתיים יהיו יהודיים כפי שהם כיום. לצד זאת, יחולו מספר שינויים בסעיפי החוקה: הממשל המרכזי יהיה ניטרלי בנוגע למעמד הדת, יתווסף בית חדש להמנון הלאומי שיתייחס לשותפות של כלל הקהילות החוקתיות בישראל, תוכנית הלימודים באזרחות תהיה משותפת לכולם, ויממה לאחר יום העצמאות יצוין יום הברית לאחדות כל אזרחי ישראל באשר הם. שינוי סעיפי החוקה הללו יתאפשר ברוב של 75% בפרלמנט ומשאל עם.

בפועל בשטח אנו מקימים מוסדות חברתיים פורצי דרך לשותפות הדדית בין קבוצות לאומיות, חילוניות ודתיות בישראל.

כצעד ראשון אנו מקימים בישראל כפרי סטודנטים לאוכלוסיות מגוונות ומשותפות. הכפרים יעניקו למשתתפי ומשתתפות התוכנית דיור מוזל והכוונה לשוק התעסוקה הפרטי. זאת, בתמורה לשעות התנדבות למען הקהילה והשתתפות בתוכנית לימודי אוכלוסיות. כמו כן, אנו פועלים להפקת סיורים משותפים ומפגשים בין מגוון קבוצות בעם היהודי, וגם בין יהודים ופלסטינים, כדי ליצור סמלים חדשים של אחווה ישראלית. בנוסף, אנו מקדמים מיזם בתחום השבת שיאפשר למוסדות תרבות ופנאי לפעול במתכונת המוסכמת על הציבור החילוני, ראשי הציבור החרדי ומנהלי מוסדות התרבות, לשם יצירת אחדות חדשה ביום השביעי. בהמשך, נפנה להקמתם של מוסדות שטח נוספים לשותפות בין קבוצות ישראליות מרוחקות למען כל אזרחי ישראל באשר הם. עמדותינו החוקתיות והמוסדות החברתיים שלנו זכו לתמיכה בכתב מקרב חתני פרס ישראל, בכירי אקדמיה, ראשי ערים, בכירי מערכת הביטחון לשעבר ואנשי דת. יהודים וערבים, דתיים וחילונים, גברים ונשים. 'אנחנו'.

או לקבל פיצויים. עם זאת, התאזרחותם של הפליטים הפלסטינים בישראל תוגבל, כך שיישמר רוב יהודי מוצק של 70% מכלל אזרחי ישראל, והם ייקלטו כיאות ובהדרגה באמצעות הקמתם של יישובים פלסטיניים חדשים והשתלבותם ביישובים הקיימים. המתווה להסדרת מעמדם האזרחי של אזרחי ישראל בפלסטין, והמתווה לפיצויים שיוענקו לפלסטינים על אירועי העבר, יידונו בהסכמת ממשלות ישראל ופלסטין. בסוף התהליך המדיני יורשו אזרחי שתי המדינות לקיים שיתופי פעולה חברתיים וכלכליים מלאים וחופשיים.

ירושלים המזרחית תהיה בירת פלסטין, ואילו המערבית בירת ישראל. בשל המחלוקת העזה אודות הריבונות במתחם הר הבית, וכדי להימנע מהמבוי הסתום שבו אנו נמצאים כעת, יש לקבוע שכל פתרון בנוגע לעתיד המתחם יתקבל בהסכמה ולא בכפייה. לפיכך, אנו מציעים שמתחם אל-אקצא יעבור לריבונות פלסטינית מלאה, ובכותל הדרומי שמחוץ לרחבת המסגדים יוקם מוסד ממלכתי למורשת היהודית בירושלים. לאחר מכן מדינת ישראל תעביר בקשה רשמית למדינה הפלסטינית להכשיר רחבת תפילה ליהודים על הר הבית, ולאפשר לרשות העתיקות הישראלית לבצע במקום חפירות ארכאולוגיות. הפלסטינים יסרבו או יענו לבקשה בהתאם לעמדתם. פתרון זה טוב בהרבה מהמצב הקיים כיום.

